

2 כתבים צבאיים מכורסמים עמדו זה מול זה: והפעם היתה המלחמה נטושה ביניהם

בשלב זה הוציא לנדאו מכיסו מעטפה סגורה הושיט אותה למיצפון. מיצפון, בהיך רחב, נטלה לידו, הכניס אותה לכיס הז'קט שלו, מבלי להציץ לתוכה. הוא לא יכול היה לדעת, שבמעטפה ישנם 20 אלף ל"י — כולם בשטרות מסור מנים על-ידי המישטרה.

לנדאו: "תספור קודם את הכסף."
מיצפון: "אני מאמין לך. לא רוצה לספור."

לנדאו: "מתי אני מקבל את התמורה?"
מיצפון: "אני אגלה לך איך לדפוק את המישטרה. שלא תעלה עליך ועל כושי. מחר, כשאקבל ממך את ה-5,000 הנוספים, אתן לך את חומרי-ההדברה ה-2 גנוב שנתפסו."

לנדאו קם ממקומו: "אני מוכן להוסיף לך מייד עוד אלפיים ל"י."

כתב הטלוויזיה לשעבר רן אדליסט (במשפיים) מראיין את יאשה קאזאקוב בנמל-התעופה לוד, לאחר שובו של קאזאקוב משביתת-הרעב שקיים בארצות-הברית למען שיחרור הוריו מכרית-המועצות. ככתב הצבאי הפך אדליסט, חברי-קבוץ עין-שמר, לכוכב המוכר על-ידי מאות אלפי צופים ברחבי הארץ שחזו בו על המסך הקטן.

הכתב בפעולה

מילים אלה היו הסימן המוסכם. חוליית הבלשים שארבה במעלה הדרגות פרצה בסערה לסלון: "מישטרה. אתם עצורים." קראו לעבר מיצפון ואדליסט. שוטר גוסף נותר לעמוד בוויית גלוייה של מרפסת הקומה השנייה, הצופה לסלון, השגיח מלמעלה נגד כל נסיון בריחה של השניים.

"אזיקים — לא בביתי!"

לא שהשניים כלל לא ניסו לברוח. הם קמו מופתעים, ממקומותיהם. מיצפון הוציא במהירות מכיסו את המעטפה עם 20 אלף הל"י, השליך אותה על השולחן. רן אדליסט הכניס ידו לכיסו, הוציא משם פתק מוכן מראש שהיה איתו, פסרו ל-

היחסים בין לנדאו ומיצפון לא היו לב-ביים במיוחד.

בסליל החקלטה של הבלשים, נשמעה השיחה שהתפתחה כך:

"גו, לעניין, פתח המארה. אין לי את ה-30 אלף שביקשת. זה סכום גדול מדי. לא הצלחתי לנייס."

מיצפון: "או לא עושים עסק."
לנדאו: "שמע, צריכים לשדוד בנק בשביל סכום כזה. או לפרוץ להגרעין."

מיצפון: "אותי זה לא מעניין. בני גורסינקל יילך למעצר, ואו ידבר..."
רן אדליסט: "תגמור אתו כבר, אלי."
לנדאו: "אתה תשתוק. אתה שומע?"
אדליסט: "אני אחיה הבורר ביניכם. אלי, שלם לו 25 אלף, וזוהו זה."

רן אדליסט (שמאל), שולח מבט מהורהר ועגום, ומיכה מיצפון, חמור הבעה, בבית-משפט השלום בתל-אביב, לשם הובאו בשבוע שעבר על-ידי המישטרה להארכת מעצרו כחשודים בנסיון סחיטה מהכתב הצבאי של "מעריב" אלי לנדאו. לידם, יושבים, שני שומרים.

שני החשודים

שני האורחים, שנכנסו בערב יום הראשון לפני שבועיים לסלון הדרגות המהודרת ברחוב וינגייט בהרצליה-פיתוח, לא חששו כלל שהם פוסעים לתוך מלכודת שהוכנה להם.

מתקרבת. לנדאו, כתב צבאי ותיק וסרן (מיל.) בצנחנים, עצר נשימתו כפי שלא עצר אותה בשום פעולה צבאית, אי-פעם. ואו, נטלט האוויר מריאותיו באנחת רוח זה: המכונת האטה, עצרה מול השביל המוביל לבית.

גם לוא היו בודקים מסביבם, לא היו מצליחים לגלות את הבלשים שהקיפו את הווילה. ודאי וודאי שלא ידעו מאומה על חוליית בלשים נוספת, שהסתתרה במערה לה המדרגות לקומה השנייה של הווילה, כשאנשיה מצויידים בצידוד. אלוהוט נסתר. צידוד שהאזין למיקרופון סמוי, שחוטמן על גופו של הגבר השלישי שהיה בסלון — בעל הווילה. היה זה המארה, ש-יום את המלכודת, הומין את השוטרים. הסיבה: לדבריו, יהיו השוטרים עדים לנסיון סחיטה ממנו.

יחסים קרירים

שני הגברים שירדו מהמכונת פנו בצעדים מהירים לעבר לנדאו הממתין בפתח. תוך דקה, ישבו כל ה-שלושה בסלון המהודר.

שני האורחים לא היו צמד פושעים שבאו לסחוט מאיש החברה הגבוהה. שני הם היו מוכרים היטב למארה: אחד מהם היה, עד לאחרונה, עמית לעבודה של לנדאו — רן אדליסט, הכתב הצבאי לשעבר של הטלוויזיה, שהוא גם חבר קרין בוך עין-שמר. האורה השני היה מיכאל מיצפון* — הקלאן נגר ובלש חובב, גם הוא היה מוכר למארה. בומנו, היה מיצפון חניך של לנדאו בקורס קצינים בצה"ל. מיצפון לא קיבל דרגת-סג"ם עם סיום הקורס, זכה בציון על. (עדיין לא).

מארב מזוייף?

אכן, הם היו עדים בדיוק לזה, אם לתהבבס על גירסת המישטרה והקל-טות הסתר. השעה, באותו יום א', היתה כבר 19.30. השוטרים במארב החלו מגלים סימני קרין-צריחה. הסחטנים המיועדים איתרו כבר חצי שעה. האם סידר אותם בעל הווילה — אלי לנדאו, הכתב הצבאי של מעריב? האם ניסח לעשות טריק, הקשור איך שהוא באישום שהוגש נגדו, לפני שמונה חודשים, ואשר בו הואשם בהשתתפות בפריצה למחסני חברת הגרעין, ובגניבת חומרי הדברה יקרים בשווי 160 אלף ל"י?

* במשמעות, מכיוון צפון. מתחרז עם מרוס.